

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

-----

Nr. 78.374 van 27 januari 1999

A. 55.003/VI-11.567

In zake : **HOORMAN-DOYEN** Daniel,  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Patrick HENRY, advocaat,  
place des Nations Unies 7  
4020 Luik,

tegen :

**de Gemeente Herstal**,  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Eric LEMMENS, advocaat,  
rue du Parc 79  
4020 Luik,

-----  
**DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,**

Gezien het op 4 februari 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Daniel HOORMAN-DOYEN de nietigverklaring vordert van de beslissing van 25 november 1993 waarbij de gemeenteraad van Herstal hem bij wijze van tuchtstraf een schorsing van een maand oplegt, die ingaat de eerste werkdag na de kennisgeving van de beslissing;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 januari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 januari 1999;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HENRY en Mr. DEHIN, advocaten, die voor verzoeker verschijnen, en van Mr. LEMMENS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij het onderzoek van dit beroep met de volgende feiten rekening dient te worden gehouden :

1. Verzoeker is sedert 1 februari 1990 gemeenteontvanger van Herstal.

Blijkbaar heeft hij zijn ambt tot tevredenheid van de gemeenteoverheid uitgeoefend tot in februari 1993, toen hij het complexe dossier heeft

moeten behandelen van het herstel van Willy SCHOULEUR in dienst ambt van gemeentesecretaris en bijgevolg van de betaling van diens achterstallige wedde.

Aan de voorgeschiedenis van "de zaak SCHOULEUR" is herinnerd in arrest nr. 39.492 van 27 mei 1992, dat het door het besluit van 28 februari 1989 aangevulde besluit d.d. 23 januari 1989 vernietigt waarbij de gemeenteraad van Herstal Willy SCHOULEUR bij ordemaatregel uit de dienst verwijdt met behoud van 30 pct. van zijn wedde.

Blijkbaar is de verwerende partij de wedde van Willy SCHOULEUR vanaf 1 juli 1992 opnieuw volledig beginnen uitbetalen.

2. Op 14 augustus 1992 hebben de diensten van de administratie der directe belastingen van Herstal de verwerende partij kennis gegeven van het door Willy SCHOULEUR verschuldigde bedrag aan belastingen waarvoor een dwangbevel was opgemaakt en hebben ze haar een aanmaning met verzet tegen de betaling van "alle sommen die aan de betrokkene toekomen of kunnen toekomen" gezonden.

3. Bij een brief van 3 september 1992 heeft de advocaat van Willy SCHOULEUR zich er tegen verzet dat de sommen die aan zijn cliënt toekomen aan het ontvangkantoor van de belastingen van Herstal zouden worden overgemaakt.

In zijn hoedanigheid van gemeenteontvanger heeft verzoeker op 7 september 1992 aan de advocaat van Willy SCHOULEUR schriftelijk bevestigd dat hij diens brief houdende verzet ontvangen had. In zijn brief heeft hij erop gewezen dat hij de beschikbare bedragen zou

aanhouden totdat hij over die zaak nader zou zijn ingelicht.

4. Bij een deurwaardersexploot van 15 september 1992, betekend op vordering van de ontvanger der directe belastingen van Herstal, is bij de verwerende partij en bij verzoeker, de gemeenteontvanger van de verwerende partij, uitvoerend beslag onder derden gelegd op alle sommen en zaken die verschuldigd zijn of dienen toe te komen aan Willy SCHOULEUR.

Op 18 september 1992 heeft verzoeker Willy SCHOULEUR in kennis gesteld van de betekening van dat uitvoerend beslag onder derden; daarbij heeft hij aangestipt dat hij elk voor overdracht vatbaar gedeelte van diens wedde in zijn gemeentekas zou houden tot de beslagrechter terzake een beslissing treft.

5. Bij een deurwaardersexploot dat op vordering van Willy SCHOULEUR aan de ontvanger der belastingen is betekend, is tegen dat uitvoerend beslag onder derden verzet aangetekend. De ontvanger der belastingen is gedagvaard om voor de beslagrechter te verschijnen opdat over de regelmatigheid van het beslag uitspraak wordt gedaan. Het exploot houdende verzet tegen het beslag is op 6 oktober 1992 betekend en aangezegd aan de verwerende partij en aan verzoeker, in zijn hoedanigheid van gemeenteontvanger.

6. Tijdens zijn vergadering van 8 oktober 1992 heeft de gemeenteraad van de verwerende partij "de voorlopige schorsing van Willy SCHOULEUR zonder inhouding van wedde en gedurende vier maanden" bevestigd.

Tijdens zijn vergadering van 13 oktober 1992 heeft de gemeenteraad beslist Willy SCHOULEUR een

schorsing van drie maanden op te leggen en hem na afloop van de drie maanden schorsing ambtshalve te ontslaan.

7. Bij een vonnis van 16 oktober 1992 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Luik de verwerende partij ertoe veroordeeld aan Willy SCHOULEUR bij wijze van voorschot de achterstallige wedde te betalen voor de periode van schorsing in zijn ambt gaande van 1 december 1983 tot 31 december 1988, alsmede de moratoire interesten. De in hoofdsom verschuldigde achterstallige wedde bedroeg volgens het vonnis 8.953.293 frank bruto of, na aftrek van de wettelijke inhoudingen, 5.806.923 frank netto. In het vonnis werd de uitspraak uitgesteld voor het overige, zijnde de periode van voorlopige schorsing van Willy SCHOULEUR na 31 december 1988.

Dat vonnis is op 19 oktober 1992 door de griffie van de rechtbank ter kennis van de verwerende partij gebracht.

De verwerende partij heeft op 12 oktober 1993 beroep ingesteld tegen dat vonnis teneinde het hof van beroep te Luik het nettobedrag van de aan Willy SCHOULEUR verschuldigde achterstallige wedde te laten corrigeren voorzover dat bedrag de som van 414.596 frank bevatte die volgens haar niet verschuldigd was doordat ze verband hield met de periode van vijf maanden die Willy SCHOULEUR in voorlopige hechtenis heeft doorgebracht.

In haar laatste memorie heeft de verwerende partij te kennen gegeven dat zij van dat beroep afstand wil doen "doordat over de verschuldigde bedragen eensgezindheid is bereikt en teneinde alle rekeningen af te sluiten".

8. Tijdens zijn vergadering van 19 oktober 1992 heeft het college van burgemeester en schepenen beslist dat verzoeker :

- " a) tegen eind oktober 1992 aan [Willy SCHOULEUR] de niet voor overdracht vatbare nettobedragen, berekend voor de periode van 1 tot 21 oktober dient te storten;
- b) op de tijdelijke rekening, die geopend is op initiatief van de heer Hourman-Doyen, gemeenteontvanger, en waarvoor zowel zijn handtekening als die van de heer Patrick Delhaes, afdelingschef, vereist is, het voor overdracht vatbare gedeelte van de nettowedde dient aan te houden in het raam van het uitvoerend beslag onder derden dat op 15 september 1992 door de ontvanger der belastingen is gelegd;
- c) op dezelfde rekening het te betalen verschil tussen de volledige nettowedde van oktober 1992 en het nettobedrag verschuldigd voor de periode van 1 tot 21 oktober 1992 als beschikbare som dient aan te houden totdat de beslissing d.d. 13 oktober 1992 van de gemeenteraad als definitief wordt beschouwd."

9. Naar aanleiding van dat besluit heeft verzoeker samen met Patrick DELHAES een bankrekening geopend bij het Gemeentekrediet. Het gaat om een rekening met twee rekeninghouders die beiden alleen kunnen tekenen en niet om een rekening waarvoor hun gezamenlijke handtekening vereist is. Die rekening draagt de benaming "Reserve vooralsnog niet uitbetaalde wedde".

10. Op 29 oktober 1992 heeft de gemeenteraad van de verwerende partij besloten tot een dringende begrotingswijziging, waarschijnlijk om het vonnis van 16 oktober te kunnen uitvoeren.

11. Op 23 december 1992 heeft verzoeker aan Willy SCHOULEUR door middel van circulaire cheques het niet voor beslag vatbare gedeelte van zijn achterstallige wedden, zijnde 1.478.400 frank, betaald. Dezelfde dag heeft hij op rekening nr. 088-2126915-88, "Reserve vooralsnog niet uitbetaalde wedde", respectievelijk een bedrag van 2.840.928 frank

overgeschreven, met de vermelding "Vonnis 16-10-92 moratoire interesten", en een bedrag van 1.487.595 frank, met de vermelding "vonnis 16-10-92 saldo van het voor overdracht vatbare bedrag".

Op 24 december 1992 heeft verzoeker nog een bedrag van 2.840.928 frank overgeschreven op de rekening "Reserve vooralsnog niet uitbetaalde wedde" met de vermelding "vonnis 16-10-92 voor overdracht vatbaar gedeelte".

12. Bij een vonnis van 20 januari 1993 heeft de inzake beslaglegging bevoegde kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Luik het op 15 september 1992 door de ontvanger der belastingen te Herstal gelegde uitvoerend beslag onder derden vernietigd, die ontvanger veroordeeld tot het laten opheffen van dat beslag en daaraan toegevoegd "dat als de ontvanger niet tot het opheffen van dat beslag beveelt, dit vonnis als zulk een bevel zal gelden.".

De advocaat van Willy SCHOULEUR heeft op 11 februari 1993 een afschrift van dit vonnis toegezonden aan verzoeker en aan het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij. In de aan verzoeker gerichte brief staat dat "deze brief geldt als aanmaning tot het uitbetalen aan [Willy SCHOULEUR] van de aan hem toekomende gelden, aangezien het door de Staat gelegde beslag onder derden is vernietigd naar luid van een beslissing die bij voorraad uitvoerbaar is, niettegenstaande elk beroep. (...) Ik hoop dat u onverwijld het nodige zult doen, zo niet zullen wij maatregelen moeten treffen om die gelden te kunnen innen.".

13. Bij een aangetekende brief van 12 februari 1993 heeft verzoeker de advocaat van

Willy SCHOULEUR geantwoord dat hij de ontvanger der belastingen van zijn brief op de hoogte zou brengen. In zijn brief heeft verzoeker erop gewezen dat "zo de ontvanger der belastingen niet binnen een redelijke termijn reageert, (moet u) mij de tenuitvoerlegging van het vonnis van 20 januari 1993 van de inzake beslaglegging bevoegde kamer laten betekenen, samen met een bevel tot betaling."

Bij een aangetekende brief van diezelfde dag heeft verzoeker de ontvanger der belastingen van Herstal op de hoogte gebracht van de vraag van de advocaat van Willy SCHOULEUR en die ontvanger verzocht hem mee te delen welke zijn intenties terzake waren.

14. Tijdens zijn vergadering van 15 februari 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij verzoeker uitleg gevraagd omtrent de gevolgen van het vonnis d.d. 20 januari 1993 van de inzake beslaglegging bevoegde kamer. Na die uitleg te hebben gehoord, heeft het college de volgende gemotiveerde beslissing genomen :

" Overwegende dat een deurwaardersexploot alleen nodig is wanneer de tegenpartij het vonnis niet vrijwillig uitvoert;

Overwegende dat er volgens de ontvanger een redelijke termijn bestaat voor het ten uitvoer leggen van het vonnis en dat hij die termijn, na raadpleging van zijn advocaat, op 10 dagen kan ramen;

Gelet op deze inlichtingen en omdat het vonnis vooralsnog niet is betekend, beslist het college de volgende vergadering, namelijk die van 22 februari, af te wachten om aan de ontvanger instructies te geven, aangezien hoe dan ook de door hem op 10 dagen geraamde termijn op 25 februari 1993 verstrijkt."

Tijdens diezelfde vergadering heeft het college van burgemeester en schepenen de hoofdsommen die aan Willy SCHOULEUR verschuldigd waren krachtens het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van 16 oktober

1992 betaalbaar gesteld en daarvoor een betalingsopdracht gegeven. Voor de bedragen die als moratoire interesten verschuldigd zijn en voor het betwiste bedrag van 414.596 frank is echter geen betalingsopdracht gegeven.

15. Bij arrest nr. 41.992 van 17 februari 1993 is de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen van de tuchtstraffen die op 13 oktober 1992 aan Willy SCHOULEUR waren opgelegd. Blijkbaar is hij vervolgens opnieuw in de dienst opgenomen.

16. Op vrijdag 19 februari 's middags heeft verzoeker aan Willy SCHOULEUR het bedrag van 750.000 frank contant uitbetaald. Daarnaast heeft hij hem een overschrijving overhandigd van 3.578.523 frank met als begunstigde rekening de rekening van mevrouw Brigitte VALENTIN, de partner van Willy SCHOULEUR.

17. Bij een deurwaardersexploot dat op maandag 22 februari 1993 om 7.47 uur 's ochtends op vordering van de ontvanger der belastingen van Herstal betekend is, is bewarend beslag onder derden gelegd op alle sommen en zaken die verschuldigd zijn of dienen toe te komen aan Willy SCHOULEUR. Dat beslagexploot is betekend aan de gemeente en aan verzoeker, in zijn hoedanigheid van ontvanger, met wie de gerechtsdeurwaarder persoonlijk heeft gesproken.

18. Tijdens zijn vergadering van maandag 22 februari, om 20 uur, heeft het college van burgemeester en schepenen de uitleg van verzoeker aanhoord omtrent de bedragen die hij aan Willy SCHOULEUR had betaald. De burgemeester heeft in de eerste plaats herinnerd aan de voorgeschiedenis voor zover die hem bekend was, namelijk :

" - een onderhoud met de ontvanger op vrijdag 19 februari, om 10 uur 's ochtends; de ontvanger wijst hem erop dat hij met verscheidene hogere ambtenaren van de administratie der directe belastingen telefonische contacten heeft gehad waaruit blijkt dat de administratie der directe belastingen het beslag niet heeft opgeheven; hij wijst erop dat hij zijn onderzoek voortzet om na te gaan of er grond is om Willy SCHOULEUR te betalen; de burgemeester heeft aan de ontvanger geantwoord dat hij zich niet behoefde te haasten en dat het college 's maandags daarop, 22 februari, zou beslissen om de aansprakelijkheid van de ontvanger te dekken, zoals tijdens de vorige vergadering was besloten;

- een tweede, onverwacht, onderhoud diezelfde vrijdag, doch 's middags, met de ontvanger, toen in het gezelschap van Willy SCHOULEUR, op het bordes voor het gemeentehuis, heeft aanleiding gegeven tot een kort gesprek waarin de ontvanger aan de burgemeester heeft verklaard dat hij Willy SCHOULEUR had betaald; de burgemeester heeft hem geantwoord dat hij het college daarvan maandag onmiddellijk op de hoogte diende te brengen;

- de vergadering van het college op 15 februari [en wat daar toen is gezegd] (...)"

Na daaraan te hebben herinnerd, heeft de burgemeester verzoeker gevraagd waarom hij Willy SCHOULEUR op vrijdag 19 februari 's middags had betaald hoewel op 15 februari was besloten om vóór de vergadering van het college van 22 februari geen enkel initiatief te nemen.

Verzoeker heeft een kort overzicht rondgedeeld van de bedragen die hij aan Willy SCHOULEUR betaald had. Volgens dat overzicht en de mondelinge uitleg van verzoeker zou hij Willy SCHOULEUR 3.698.688 frank contant hebben betaald en 3.578.523 frank door overschrijving op de rekening van mevrouw VALENTIN.

Naderhand is gebleken dat die bedragen niet juist waren. In feite is slechts 750.000 frank contant uitbetaald aan Willy SCHOULEUR persoonlijk.

Verzoeker heeft vervolgens uiteengezet waarom hij die bedragen "vervroegd" had uitbetaald :

" Hij legt uit dat hij na het vonnis van de beslagrechter d.d. 20 januari 1993 ervoor geopteerd had te wachten op een betekening van dat vonnis waarbij de gerechtsdeurwaarder hem zou vragen de bedragen in kwestie uit te betalen, wat volgens de beloften van Willy SCHOULEUR tegen vrijdagmiddag zou plaatsvinden; doordat hij uit verschillende, door hem nader omschreven, bronnen had vernomen dat de belastingen het beslag niet zouden opheffen, maar op de aan Willy SCHOULEUR verschuldigde sommen bewarend beslag onder derden zouden leggen, is bij hem de vrees gerezen dat hij, als hij niet betaalde, ondertussen in een onontwarbaar juridisch kluwen verstrikt zou raken. Doordat hij die toestand al kon vermoeden, heeft hij, "louter op eigen verantwoordelijkheid", besloten de bedragen aan de heer SCHOULEUR uit te betalen.".

De leden van het college hebben daarop hun afkeuring en hun ontgoocheling geuit en eraan herinnerd dat overeengekomen was tot die vergadering van 22 februari te wachten om een beslissing te treffen, aangezien de redelijke termijn van 10 dagen waarover verzoeker met hen op 15 februari had gesproken, pas op 25 februari verstreek.

Verzoeker heeft daarop de redenen van zijn handelen herhaald en daarop laten volgen dat "elke vertraging bij de tenuitvoerlegging van het vonnis had kunnen leiden tot het betalen van moratoire interesten op aanzienlijke bedragen en dat hij dan ook meende in het belang van de gemeente te handelen.". Hij heeft benadrukt dat die bedragen louter onder zijn verantwoordelijkheid zijn betaald.

In de discussie is vervolgens gehandeld over de gevaren van de omstandigheid dat er - althans volgens verzoeker - op een vrijdagmiddag meer dan drie miljoen frank cash in de gemeentekas was. Voorts is aan verzoeker gevraagd of er voor de bedragen die aan

Willy SCHOULEUR waren uitbetaald betalingsopdrachten waren. Verzoeker heeft daarop het volgende geantwoord : "De noodzakelijke betalingsopdrachten zijn klaar of bijna klaar.".

De burgemeester heeft de vergadering gesloten en daarbij op het volgende gewezen : "Het college behoudt zich het recht voor nadere inlichtingen in te winnen, aangezien de uitleg van de ontvanger geen volledige voldoening schenkt.".

19. Naar aanleiding van die vergadering van het college van burgemeester en schepenen is een onderzoek ingesteld.

Onder de verzamelde documenten bevinden zich de afschriften van de lopende rekening van de gemeente, nr. 091-0004252-13, waaruit voor de omstreden periode blijkt dat :

- op 22 februari 1993 2.948.680 frank is opgenomen, waarbij niet duidelijk is door wie;
- op 24 februari 1993 van de rekening van de gemeente met nr. 057-0429030-63 2.000.000 frank en nog eens 948.680 frank is overgeschreven, zonder enige vermelding in het vak mededeling;
- op 19 februari 1993 3.578.523 frank contant is uitbetaald aan Brigitte Valentin.

Voorts heeft het kantoor van het Gemeentekrediet van Herstal-centrum aan verzoeker een ontvangbewijs afgegeven voor een opneming in contanten van 2.948.680 frank van de rekening-courant van de gemeente. Dat ontvangbewijs draagt als datum 19 februari 1993.

Op verzoek van Patrick DELHAES, toenmalig gemeentesecretaris ad interim, heeft verzoeker een getypt overzicht gegeven van de aan Willy SCHOULEUR uitbetaalde bedragen en van de belegging van de bedragen die op hem betrekking hadden maar nog werden ingehouden. In dat overzicht heeft hij de getallen rechtgezet die hij tijdens de vergadering van het college van burgemeester en schepenen d.d. 22 februari had opgegeven, aangezien in de tabel staat dat de volgende bedragen op 19 februari zijn betaald :

- 750.000 frank contant uit zijn kas;
- 3.578.523 frank door overschrijving (op de rekening van mevrouw Valentin) van de rekening-courant van de gemeente.

In verband met de opneming in contanten door mevrouw Valentin - terwijl verzoeker uitgelegd had dat hij een overschrijving had gegeven - heeft een personeelslid van de hoofdzetel van het Gemeentekrediet te Brussel op 25 februari aan het college van burgemeester en schepenen het volgende geschreven :

- " - op 22 februari 1993 om 9.30 uur hebben mevrouw Valentin en de heer Schouleur zich aan onze loketten te Brussel aangemeld voor het innen van een bedrag waarvoor zij een betalingsopdracht hadden die naar behoren ondertekend was door de gemeenteontvanger, de heer Hourman-Doyen, uitgeschreven voor rekening 063-1652942-97 van Valentin Brigitte;
- zoals de betalingsopdracht was opgesteld, kon hij niet contant worden uitbetaald, maar, doordat de heer Schouleur erop aandrong dat zijn partner zijn geld zou kunnen ontvangen, heb ik contact opgenomen met de gemeenteontvanger die ermee ingestemd heeft dat het bedrag contant aan mevrouw Valentin zou worden uitbetaald;
- bij wijze van bevestiging heeft de ontvanger ons per faxbericht (van 22 februari 1993 om 10.05 uur) het dubbel gestuurd van de naar behoren gewijzigde

en opnieuw ondertekende betalingsopdracht (zie bijlage) om ons in staat te stellen het bedrag contant uit te betalen aan mevrouw Valentin, wat enkele minuten later is geschied;

- de verrichting is op 23 februari 1993 op uw rekening ingeschreven."

20. Op basis van deze inlichtingen en documenten heeft het college van burgemeester en schepenen tijdens zijn "buitengewone" vergadering van 3 maart 1993 een verhoor van verzoeker gehouden.

De burgemeester heeft verzoeker in de eerste plaats ondervraagd over de manier waarop de achterstallige wedde van Willy SCHOULEUR is belegd en welke rente die opbrengt. Vervolgens heeft hij gevraagd waarom verzoeker Willy SCHOULEUR had uitbetaald uit de gemeentekas en uit de rekening-courant van de gemeente en niet uit de termijnrekening die daartoe uitdrukkelijk bestemd was bij beslissing van het college. Verzoeker heeft geantwoord dat het slechts om een gewone kasverrichting ging, dat de bedragen beschikbaar waren in zijn kas, dat Willy SCHOULEUR contant geld wou en dat hij het niet raadzaam had geacht de termijn van de rekening waarop het geld belegd was vóór de vervaldag te onderbreken.

Voorts heeft de burgemeester verzoeker gevraagd waarom hij Willy SCHOULEUR reeds op 19 februari had uitbetaald hoewel besloten was om ten minste tot 22 februari te wachten. In dat verband heeft verzoeker herinnerd aan de uitleg die hij reeds op 22 februari aan het college had verstrekt. De burgemeester heeft daarop zijn vraag in de volgende bewoordingen gepreciseerd : "Zou de ontvanger Willy SCHOULEUR hebben uitbetaald, mocht hij geweten hebben dat de belastingen opnieuw beslag zouden laten leggen?". Verzoeker heeft daarop geantwoord dat "als (hij) dat geweten had, ... (hij) niet (zou) hebben betaald."

Aangaande de wijziging van de overschrijving ten bate van mevrouw VALENTIN in een opdracht tot betaling in contanten, heeft de burgemeester verzoeker ten laste gelegd dat hij de bedragen in kwestie niet heeft geblokkeerd, hoewel hij op de hoogte was van het bewarend beslag onder derden dat die dag zelf, maandag 22 februari, om 7.47 uur betekend was. De burgemeester heeft verzoeker vervolgens gevraagd waarom hij op 22 februari 's avonds tegenover het college had "gelogen" door te beweren dat dit bedrag wel degelijk door overschrijving op de rekening van mevrouw VALENTIN was betaald. Als enig antwoord op die vraag heeft verzoeker gesteld dat hij "onder de indruk" was geweest.

Ten slotte heeft de burgemeester, in verband met de aan Willy SCHOULEUR betaalde bedragen, aan verzoeker gevraagd welke van de twee versies die hij met enkele dagen tussentijd had gegeven, enerzijds, op de vergadering van het college van 22 februari en, anderzijds, in zijn brief aan Patrick DELHAES, de juiste was. Verzoeker heeft geantwoord dat de tweede versie juist was, namelijk dat hij op 19 februari aan Willy SCHOULEUR geen 3.698.688 frank maar slechts 750.000 frank contant heeft betaald. Hij heeft daarop laten volgen dat hij op 22 februari alleen het saldo van dat bedrag (2.948.680 frank) aan Willy SCHOULEUR wou betalen en dat hij het kantoor van het Gemeentekrediet van Herstal-centrum daartoe opdracht gegeven had. Hij heeft erop gewezen dat hij in feite 's vrijdags de opdracht gegeven had een bedrag van 2.948.680 frank te betalen en dat hij die opdracht 's maandagsochtends heeft bevestigd.

De leden van het college van burgemeester en schepenen hebben van die verklaringen akte genomen en nogmaals hun verbazing en hun afkeuring geuit. Zij hebben verzoeker vooral het verwijt gemaakt dat hij zich

niet heeft gehouden aan hun beslissing van 15 februari om te wachten tot 22 februari alvorens een standpunt in te nemen; dat hij bankverrichtingen heeft gedaan om Willy SCHOULEUR uit te betalen, zelfs toen het bewarend beslag onder derden dat door de ontvanger der belastingen was gelegd reeds betekend was en hij daarvan op de hoogte was, en dat hij hen op 22 februari geen juiste voorstelling van de feiten had gegeven. Een schepen heeft voorts vastgesteld dat op het document dat verzoeker op 22 februari aan het college had voorgelegd geen passende kwijting voorkwam voor de bedragen die aan Willy SCHOULEUR waren betaald via de rekening van mevrouw VALENTIN. Wat het laatstgenoemde verwijt betreft, heeft verzoeker toegegeven dat hij een vergissing had begaan. In verband met de aan het Gemeentekrediet gegeven opdracht tot betaling heeft hij gezegd dat zijn bevestiging, op maandag 22 februari, van die betalingsopdracht een lapsus vormt.

21. Op 1 maart 1993 heeft de schepen van financiën een kascontrole uitgevoerd ter gelegenheid waarvan een proces-verbaal is opgemaakt.

Bovendien heeft de schepen van financiën op 3 maart 1993 een verslag over de controleverrichtingen opgemaakt. Daarin vestigt hij de aandacht van het college van burgemeester en schepenen op de volgende omstandigheden :

- hoewel hij daarom herhaaldelijk had verzocht, is het dag- en kasboek niet aan hem voorgelegd en heeft hij alleen een "kladboek" kunnen inkijken, dat wil zeggen een nog niet in het net overgezet register met doorhalingen, verwijzingen en bovenschriften;
- er is hem door verzoeker bevestigd dat dit "kladboek" het enige dag- en kasboek is;

- in het kantoor van de gemeentesecretaris heeft hij nochtans een ordner gezien met "de computerversie van het journaal".

22. Op 4 maart 1993 heeft verzoeker zijnerzijds een nota opgesteld betreffende het boek van de dringende uitgaven. Daaruit bleek dat er nog steeds een tekort van 221.445 frank was dat voortvloeide uit dienstjaren van vóór 1990 en die verzoeker dan ook niet kon verantwoorden.

23. Het college heeft verzoeker op 15 maart 1993 gevraagd een "gedetailleerde verantwoording te geven voor het verschil tussen het bedrag van de uitgaven die niet in het journaal waren vermeld maar wel gedaan waren en het bedrag van de ontvangsten die niet in het journaal waren vermeld maar wel geïnd waren, namelijk voor het bedrag van 22.957.180 frank". Verzoeker heeft de gevraagde verantwoordingsnota reeds op 17 maart voorgelegd.

24. Bij een op vordering van Willy SCHOULEUR betekend deurwaardersexploit van 11 maart 1993 is verzet aangetekend tegen het bewarend beslag onder derden dat de ontvanger der belastingen had gelegd. Bij dezelfde handeling wordt de ontvanger der belastingen van Herstal gedagvaard voor de beslagrechter opdat over de regelmatigheid van het beslag uitspraak wordt gedaan. Het deurwaardersexploit is dezelfde dag betekend en aangezegd aan de verwerende partij en aan verzoeker.

25. Bij een brief van 16 maart 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen verzoeker eraan herinnerd dat hij met toepassing van artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek een verklaring van derde-beslagene diende te doen. Verzoeker heeft het college op

18 maart geantwoord door het een kopie te bezorgen van de verklaring van derde-beslagene die hij had opgemaakt.

26. De schepen van financiën heeft op 22 maart 1993 een nieuwe kascontrole uitgevoerd. Verzoeker heeft een nieuwe verantwoordingsnota opgemaakt betreffende de verschillen tussen de nog niet in het journaal vermelde uitgaven en ontvangsten. Naar aanleiding van die controle en na van die nota kennis te hebben genomen, heeft het college van burgemeester en schepenen verzoeker het volgende geschreven :

" Wij stellen vast dat de sommen die de gemeente aan de heer Schouleur verschuldigd is als moratoire interesten (2.840.928,- frank) en het bedrag van 414.596,- frank waarvoor nog geen betalingsopdracht is gegeven, twee keer zijn geteld.

De voormelde bedragen staan zowel in de post van de vaststaande activa als in die van niet in het journaal vermelde maar gedane uitgaven.

Wij verzoeken u dan ook deze anomalie op boekhoudkundige wijze te willen rechtzetten opdat uw saldi met de werkelijkheid overeenstemmen.

Aangezien de sommen die krachtens het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg aan Willy SCHOULEUR verschuldigd zijn, vallen onder het bewarend beslag onder derden dat op 22 februari jongstleden is gelegd, dient het college voorts geen opdracht op te maken voor de vereffening van de moratoire interesten. Wij sturen het voorafgaande stuk dat ons op 22 februari 1993 bezorgd is dan ook aan u terug.

Tot slot wijzen wij erop dat wij in geen enkel geval kunnen instemmen met de compensatieverrichting die u wil uitvoeren tussen het bedrag van 2.840.928,- frank, dat overeenstemt met de moratoire interesten, en het bedrag van 414.596,- frank waarvoor geen betalingsopdracht is gegeven.

Wij staan erop dat die bedragen verder als twee volkomen los van elkaar staande bedragen worden beschouwd.

Als u een uitgave doet zonder daartoe een betalingsopdracht te hebben ontvangen, bent u alleen daarvoor verantwoordelijk. U dient uw verantwoordelijkheid terzake dan ook volledig te

dragen zonder te proberen de gevolgen ervan te verhullen door een boekhoudtruc.

Voor het overige kunnen wij, na het lezen van de kopie van de verklaring van derde-beslagene die u aan de ontvanger der belastingen hebt overgezonden, er alleen uw aandacht op vestigen dat dit document, waarin die compensatieverrichting reeds vervat zit, een verkeerde voorstelling van zaken inhoudt in een mate die wij aan uw beoordeling overlaten."

Diezelfde 22 maart 1993 zijn de processen-verbaal van de vergaderingen van het college van 22 februari en 3 maart toegezonden aan verzoeker opdat hij ze zou ondertekenen. Op 4 april 1993 heeft Patrick DELHAES aan het college van burgemeester en schepenen geschreven dat "de heer Hourman [hem had] meegedeeld dat hij geen van beide processen-verbaal zou ondertekenen".

27. Op 2 april 1993 heeft verzoeker het college van burgemeester en schepenen een nieuwe verantwoording gestuurd van de aan Willy SCHOULEUR uitbetaalde bedragen. Daarin heeft hij bevestigd dat hij 750.000 frank contant heeft uitbetaald en 3.578.523 frank door overschrijving op de rekening van mevrouw VALENTIN. In verband met het laatstgenoemde bedrag heeft hij erop gewezen dat dit bedrag het saldo vormde van het nettobedrag dat als hoofdsom verschuldigd was krachtens het dictum van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg d.d. 16 oktober 1992. Betreffende de wijze waarop dat bedrag betaald is - via de rekening van mevrouw VALENTIN - heeft hij gesteld dat Willy SCHOULEUR hem "decharge" had gegeven ten voordele van haar en dat artikel 134 van het Algemeen Reglement op de gemeentelijke comptabiliteit in die praktijk voorziet.

Diezelfde dag heeft verzoeker aan het college van burgemeester en schepenen gevraagd een betalingsopdracht op te maken voor het bedrag van 414.596 frank, dat hij bestempelt als "het netto saldo

van de aan Willy SCHOULEUR verschuldigde achterstallige bedragen". Op 20 april 1993 heeft het college geantwoord dat verzoeker dat bedrag reeds zonder betalingsopdracht had uitbetaald en heeft het daarom geweigerd om die onder de verantwoordelijkheid van verzoeker uitgevoerde betaling te regulariseren.

28. Op 28 april 1993 heeft de weddedienst van het gemeentebestuur van Herstal op verzoek van Patrick DELHAES een verslag opgemaakt over de achterstallige wedde die aan Willy SCHOULEUR verschuldigd is voor de periode van 1 december 1983 tot 31 december 1988, waarin hij geschorst was. Uit dat verslag bleek een verschil tussen de berekeningen van de weddedienst en die vervat in het vonnis van 16 oktober van de Rechtbank van eerste aanleg te Luik. Het verschil lijkt voort te spruiten uit het feit dat in het vonnis rekening is gehouden met de wedde voor de periode die Willy SCHOULEUR in voorlopige hechtenis heeft doorgebracht.

De verwerende partij heeft de berekening in het vonnis in dat opzicht betwist en is blijkbaar alleen om die reden tegen dat vonnis in beroep gegaan.

29. Op 29 april 1993 heeft verzoeker Patrick DELHAES op diens verzoek een verslag bezorgd met een vermelding van de grootte van de voor overdracht vatbare bedragen die ingehouden waren op wedde van Willy SCHOULEUR en een gedetailleerd overzicht van de verrichtingen op rekening 088-2126915-88.

30. Op 7 juni 1993 heeft de schepen van financiën een nieuwe kascontrole uitgevoerd. Verzoeker heeft een verantwoordingsnota opgemaakt betreffende de niet in het journaal vermelde ontvangsten en uitgaven.

31. Bij een brief van 9 augustus 1993 heeft de zaakvoerder van het kantoor van het Gemeentekrediet van Herstal-centrum in de volgende bewoordingen uitleg verstrekt over de verrichtingen die op 19, 22 en 23 februari in zijn kantoor zijn uitgevoerd :

" 1. In de loop van vrijdag 19 februari 1993 heeft de heer Hourman-Doyen de heer Donis gebeld om die dag zelf een bedrag van meer dan 2.000.000 frank van de rekening te halen. De heer Donis heeft hem uitgelegd dat zulks niet kon omdat het kantoor niet genoeg geld in kas had om die verrichting uit te voeren.

2. Op maandag 22 februari 1993, 's ochtends, heeft de heer Hourman-Doyen zich persoonlijk in het kantoor aangemeld om een bedrag van 2.948.680,- frank van de rekening te halen. De bediende heeft hem gezegd dat zulks niet kon omdat het kantoor niet genoeg geld in kas had om die verrichting uit te voeren. De bediende van het kantoor heeft toen echter een handgeschreven document (DVX) opgemaakt. De heer Hourman-Doyen heeft de bediende gevraagd op dat document als dagtekening 19 februari 1993 te plaatsen, waarop de bediende en de heer Hourman-Doyen het document hebben ondertekend.

3. Op dinsdag 23 februari 1993 heeft de heer Hourman-Doyen zich in het kantoor aangemeld met de mededeling dat hij het geld niet meer van de rekening wou halen en met het verzoek de verrichting te annuleren. De rekening-courant van de gemeente, nr. 091-0004252-13, die op 22 februari was gedebiteerd voor een bedrag van 2.948.680,- frank, is op 23 februari 1993 voor eenzelfde bedrag gecrediteerd."

32. Tijdens zijn vergadering van 10 augustus 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen besloten om tegen verzoeker een tuchtvordering in te stellen en het dossier reeds op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, dat is op 30 september 1993, aan de gemeenteraad voor te leggen.

Bij een brief van 11 augustus 1993, die op 12 augustus ter kennis van verzoeker is gebracht door een bode en bij aangetekend schrijven, is verzoeker ervan op de hoogte gebracht dat hem veertien zaken ten laste waren gelegd en dat een tuchtstraf werd overwogen.

De hem ten laste gelegde zaken waren als volgt geformuleerd :

" 1. De gemeenteontvanger heeft zich niet gehouden aan de uitdrukkelijke bevelen van het schepencollege, in casu doordat hij op vrijdag 19 februari 1993 's middags aan de heer Willy SCHOULEUR een bedrag van 750.000 frank heeft overhandigd alsook een ondertekende overschrijving ten belope van 3.578.523,- frank opgesteld ten voordele van de rekening van mevrouw Valentin, hoewel hem tijdens de vergadering van het schepencollege van maandag 15 februari 1993 bevolen was te wachten tot de vergadering van het schepencollege van 22 februari 1993, waarop een beslissing zou worden getroffen.

2. Hij heeft zich niet gehouden aan het uitdrukkelijke bevel dat de burgemeester hem op vrijdag 19 februari 1993, om 10 uur, nogmaals mondeling had gegeven om te wachten tot de beslissing van het schepencollege van 22 februari 1993 alvorens de heer Willy SCHOULEUR uit te betalen, doordat hij hem de bedragen vermeld onder 1. hiervoren heeft uitbetaald.

3. De gemeenteontvanger heeft op maandag 22 februari 1993 om 20 uur tegenover het schepencollege valse verklaringen afgelegd, doordat hij gezegd heeft dat hij de heer Willy Schouleur op vrijdag 19 februari 1993 een bedrag van 3.698.688,- frank had overhandigd, alsook een bedrag van 3.578.523,- frank in de vorm van een overschrijving op de rekening van mevrouw Valentin en doordat hij aan elk lid van het schepencollege een eigenhandig opgestelde afrekening heeft voorgelegd met een gedetailleerde opsplitsing van de 7.277.211,- frank en de datum waarop die bedragen zouden zijn uitbetaald, terwijl hij op vrijdag 19 februari 1993 alleen het bedrag van 750.000 frank aan de heer Schouleur had overhandigd en hij op maandag 22 februari 1993, om 10.05 uur, een nieuwe betalingsopdracht heeft opgemaakt waarin hij het Gemeentekrediet van België de opdracht heeft gegeven mevrouw Valentin contant te betalen.

4. Hij heeft op maandag 22 februari 1993, 's ochtends, bij het kantoor van het Gemeentekrediet van België te Herstal, waar hij zich persoonlijk heeft aangemeld, een bedrag van 2.948.680,- frank besteld om daarmee de heer Willy Schouleur contant te betalen, hoewel hem diezelfde maandag 22 februari om 7.47 uur persoonlijk een bewarend beslag onder derden was betekend, en hij heeft daarbij aan de bediende van het Gemeentekrediet van België gevraagd om het document DVX, houdende inontvangstneming van het geld, te voorzien van het datumstempel van vrijdag 19 februari 1993, welke vraag ingewilligd is.

5. Hij heeft in het kantoor van het Gemeentekrediet van België te Herstal op maandag 22 februari 1993 een document ondertekend dat op zijn verzoek voorzien was van het geantidateerde datumstempel van vrijdag 19 februari 1993 en waarbij hij erkent een bedrag van 2.948.680,- frank te hebben ontvangen, hoewel hij dat bedrag pas op dinsdag 23 februari 1993 zou hebben kunnen ontvangen, welke tenlastelegging verband houdt met nr. 4 hiervoren.

6. De gemeenteontvanger heeft zich niet gedragen naar de beslissing van het schepencollege van 19 oktober 1992 waarbij besloten is tot het openen van een rekening waarvoor zowel de handtekening vereist is van hemzelf als die van de heer Patrick Delhaes, afdelingschef van de administratieve diensten, noch naar de letter van die beslissing, aangezien hij een rekening heeft geopend zonder te bepalen dat daarvoor een gezamenlijke ondertekening nodig was zoals het schepencollege besloten had, noch naar de geest ervan, aangezien hij Willy Schouleur heeft betaald door geld uit de gemeentekas te nemen en niet door het van de voornoemde rekening te halen.

7. Hij heeft de heer Willy Schouleur op vrijdag 19 februari 1993 gedeeltelijk betaald om de gevolgen te vermijden van het bewarend beslag onder derden dat de ontvanger der belastingen van Herstal hem had aangekondigd en dat hem op maandag 22 februari 1993 om 7.47 uur is betekend.

8. Hij heeft op maandag 22 februari 1993, om 10.05 uur, aan de hoofdzetel, in Brussel, van het Gemeentekrediet van België een nieuwe opdracht gegeven om een bedrag van 3.578.523,- frank contant uit te betalen aan mevrouw Valentin, terwijl hij om 7.47 uur reeds de betekening had ontvangen van het bewarend beslag onder derden dat op vordering van de ontvanger der belastingen van Herstal was gelegd, zodat de betaling in contanten aan mevrouw Valentin is geschied met overtreding van artikel 1451 van het Gerechtelijk Wetboek.

9. Hij heeft de heer Willy Schouleur verscheidene bedragen uitbetaald, hoewel het schepencollege voor een bedrag van 414.596 frank ervan geen betalingsopdracht in de vereiste vorm had gegeven.

10. Hij heeft nagelaten een bedrag van 221.445,- frank te verantwoorden dat als uitgave is ingeschreven in het boek van de dringende uitgaven.

11. Hij heeft geen dag- en kasboek bijgehouden, maar een document "kladboek" genaamd, met doorhalingen, verwijzingen en bovenschriften, waardoor onder andere de controle van de rekeningen moeilijk uit te voeren

en het resultaat ervan onzeker wordt, en hij heeft, ondanks verscheidene verzoeken vanwege de schepen van financiën, alleen het document "kladboek" genaamd - en geen enkel ander document - overgelegd opdat het aan de gebruikelijke controle zou worden onderworpen.

12. Hij heeft vergissingen begaan bij het bijhouden van boekhoudkundige documenten, inzonderheid door het inschrijven van de als moratoire interesten aan Willy Schouleur verschuldigde bedragen (2.840.928,- frank) en van het bedrag van 414.596,- frank waarvoor geen betalingsopdracht is gegeven (zie tenlastelegging nr. 9) in zowel de post van de vaststaande activa als in die van de niet in het journaal vermelde maar gedane uitgaven, welk feit gebleken is bij de kascontrole van 1 en 22 maart 1993.

13. De gemeenteontvanger heeft op 18 maart 1993 de verklaring van derde-beslagene naar de ontvanger der belastingen van Herstal gestuurd met overtreding van artikel 1453 van het Gerechtelijk Wetboek, terwijl die verklaring van derde-beslagene bovendien niet juist is en niet overeenstemt met artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek, enerzijds, doordat daarin geen melding wordt gemaakt van het bedrag van 3.578.523,- frank dat na de betekening van het bewarend beslag onder derden aan mevrouw Valentin is betaald en, anderzijds, doordat daarin van de nog aan Willy Schouleur verschuldigde sommen een bedrag van 414.596,- frank is afgetrokken dat hij ten onrechte aan de heer Schouleur heeft betaald, hoewel hij over geen opdracht tot betaling ervan beschikte, zodat hij daarvoor verantwoording moet afleggen aan de gemeente.

14. De gemeenteontvanger heeft, onder andere tegenover de waarnemend gemeentesecretaris, bij brief van 23 februari 1993, en tegenover het schepencollege, bij brief van 2 april 1993, bevestigd dat het bedrag van 3.578.523,- frank op vrijdag 19 februari door overschrijving op de rekening van mevrouw Valentin betaald was, terwijl dat bedrag contant is uitbetaald op basis van een betalingsopdracht die hij op 22 februari 1993 om 10.05 uur naar de hoofdzetel te Brussel van het Gemeentekrediet van België heeft gefaxtd.

In diezelfde brief stond dat verzoeker werd opgeroepen om gehoord te worden door de gemeenteraad op 30 september 1993, dat het tuchtdossier kon worden ingekeken, dat verzoeker zich door een advocaat van zijn keuze kon laten bijstaan en dat hij kon vragen dat zijn verhoor in het openbaar zou plaatsvinden, dat getuigen

zouden worden gehoord en dat dit verhoor van getuigen eveneens in het openbaar zou plaatsvinden.

33. Tijdens zijn vergadering van 17 augustus 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen besloten verzoeker op te roepen om hem te horen teneinde na te gaan of het opportuun zou zijn hem eventueel bij ordemaatregel preventief te schorsen.

Bij een besluit van diezelfde dag heeft het college beslist die hoorvergadering te houden op 27 augustus 1993.

Bij een brief van 18 augustus 1993, waarvan dezelfde dag aan verzoeker kennis is gegeven per bode en bij aangetekend schrijven, is verzoeker opgeroepen voor een hoorvergadering vóór het college op 27 augustus met het oog op "een eventuele voorlopige schorsing bij ordemaatregel". In de oproepingsbrief waren de veertien tuchtrechtelijke grieven overgenomen en stond vermeld dat verzoeker het dossier kon inkijken, zich kon laten bijstaan door de advocaat van zijn keuze en kon vragen dat getuigen worden gehoord.

34. Op 26 augustus 1993 heeft de advocaat van verzoeker het college van burgemeester en schepenen en de gemeentesecretaris een brief geschreven om hen erop te wijzen dat hij in die zaak zou optreden.

Hij heeft erop gewezen dat zijn cliënt vroeg dat zowel in de procedure tot het uitspreken van een preventieve schorsing als in het raam van de tuchtprocedure getuigen zouden worden gehoord. Die getuigen waren Willy SCHOULEUR (tenlasteleggingen nrs. 1, 2 en 7), de burgemeester zelf (tenlastelegging nr. 2), Philippe DONIS, zaakvoerder van het kantoor van het Gemeentekrediet van Herstal-centrum

(tenlasteleggingen nrs. 4 en 5), Patrick DELHAES (tenlastelegging nr. 6) en José RASKIN, gepensioneerd gewestelijk inspecteur en gewezen financieel adviseur van de gemeente (tenlasteleggingen nrs. 10 en 11).

35. Op de "buitengewone" vergadering van het college van burgemeester en schepenen van 27 augustus 1993 heeft de advocaat van verzoeker er onmiddellijk op gewezen dat hij zowel de burgemeester als waarnemend gemeentesecretaris Patrick DELHAES wou wraken omdat zij volgens hem vooringenomen waren. Het college heeft daarop zijn vergadering geschorst om over dat punt te kunnen beraadslagen. Bij de hervatting van de vergadering heeft de burgemeester het volgende verklaard : "Het college is van oordeel dat er geen grond bestaat om dat verzoek in te willigen.".

De getuigen zijn in deze volgorde gehoord : burgemeester Jean NAMOTTE, Patrick DELHAES en José RASKIN. De advocaat van verzoeker heeft aan de getuigen alle vragen kunnen stellen die hij wenste te stellen. Hij heeft aan de burgemeester vragen gesteld over de gesprekken die hij op 19 februari 1993 met verzoeker heeft gevoerd, aan Patrick DELHAES over de opening van een rekening die aan twee houders toebehoort en aan José RASKIN over de manier waarop de gemeentelijke comptabiliteit bijgehouden werd.

Aan het einde van de vergadering is besloten de overige getuigen op 31 augustus 1993 te horen.

36. Bij een brief van 31 augustus 1993 heeft Willy SCHOULEUR aan de burgemeester gevraagd niet bij de tuchtprocedure betrokken te worden "aangezien een deel van de tenlasteleggingen betrekking hebben op bedragen die aan (hem) zijn betaald" en "doordat het wenselijk lijkt de sereniteit van de debatten te bewaren". Op zijn

vergadering van 31 augustus 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen het verzoek van Willy SCHOULEUR ingewilligd en heeft het de heer DELHAES aangewezen als waarnemend gemeentesecretaris voor de volgende vergaderingen van het college en van de gemeenteraad die aan de tuchtprocedure tegen verzoeker zouden worden gewijd.

Tijdens diezelfde vergadering van 31 augustus 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen Philippe DONIS en Willy SCHOULEUR als getuigen gehoord. De advocaat van verzoeker heeft Philippe DONIS ondervraagd over de door verzoeker en Patrick DELHAES geopende rekening die aan twee houders toebehoorde en over het feit dat verzoeker tussen 19 en 22 februari 2.948.680 frank van die rekening heeft gehaald. Willy SCHOULEUR is ondervraagd over de omstandigheden waarin hem bedragen zijn uitbetaald, over de toevallige ontmoeting met de burgemeester op 19 februari 's middags en over het telefoongesprek van gerechtsdeurwaarder DELHOUGNE met verzoeker op 19 februari, waarbij hij aanwezig was, aangezien hij toen bij verzoeker was.

Na afloop van dat getuigenverhoor is besloten om verzoeker reeds op 3 september 1993 te horen.

37. Tijdens zijn vergadering van 3 september 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij het pleidooi van de advocaat van verzoeker gehoord. Die advocaat heeft voorts schriftelijke conclusies ingediend.

38. Tijdens zijn vergadering van 14 september 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen besloten dat er geen grond bestond om verzoeker in het belang van de dienst een preventieve

schorsing op te leggen. Van dat besluit is aan verzoeker kennis gegeven bij een aangetekende brief van 15 september 1993.

39. Bij brieven van 15 september 1993, die dezelfde dag aangetekend zijn verstuurd, is verzoeker ervan op de hoogte gebracht dat nieuwe stukken aan het tuchtdossier waren toegevoegd en dat hij zijn verzoek om zijn verhoor en dat van getuigen voor de gemeenteraad in het openbaar te laten geschieden, diende te bevestigen.

40. Bij een brief van 14 september 1993 heeft de ontvanger der belastingen van Herstal de burgemeester van Herstal op de volgende zaken gewezen :

- zijn administratie heeft op 4 maart 1993 beroep aangetekend tegen het vonnis van de beslagrechter van 20 januari 1993;
- op 19 februari 1993 heeft hij een telefoongesprek gehad met verzoeker, die hem gezegd heeft dat de betaling aan Willy SCHOULEUR "op zijn vroegst op maandag 22 februari om 8 uur" zou plaatsvinden;
- tijdens hetzelfde telefoongesprek heeft hij verzoeker meegedeeld dat de eerstvolgende uren een bewarend beslag onder derden zou worden betekend;
- "gelet op de dringende noodzakelijkheid is op 22 februari 1993 om 7.47 uur bewarend beslag gelegd."

Voorts heeft de ontvanger der belastingen gesteld dat het uitvoerend beslag van 15 september 1992 op 22 februari 1993 "nog steeds geldig was, aangezien het vernietigingsvonnis nog niet betekend was".

Van die brief, die bij het tuchtdossier is gevoegd, is verzoeker op 16 september 1993 een kopie bezorgd.

41. Op 22 september 1993 heeft de advocaat van verzoeker aan Patrick DELHAES, in diens hoedanigheid van waarnemend gemeentesecretaris, gevraagd :

- de vergaderingen van de gemeenteraad in het openbaar te houden;
- de volgende getuigen te horen : de heer José Raskin, de heer Willy SCHOULEUR, de burgemeester, Patrick DELHAES, schepen van financiën PINET en mevrouw Jeanine DEMEESTERE, wonende te Herstal, rue Moulin Maise 28;
- het punt betreffende de agenda te behandelen bij het begin van de vergadering van de gemeenteraad en niet, zoals gepland, aan het einde ervan, wat de advocaat van verzoeker "nauwelijks conform een goede rechtsbedeling" acht.

42. Bij een brief van 24 september 1993 heeft Patrick DELHAES, de waarnemend gemeentesecretaris, ontvangst gemeld van de brief van de advocaat van verzoeker. Hij heeft nota genomen van de verzoeken van de advocaat van verzoeker en hem verzocht te preciseren in verband met welke tenlastelegging getuige DEMEESTERE diende te worden verhoord en of het verhoor van getuigen in het openbaar diende te geschieden.

43. Op 26 september 1993 heeft de advocaat van verzoeker geantwoord dat het verhoor van getuige DEMEESTERE in verband diende te worden gebracht met de tenlasteleggingen aangaande de bedragen die aan Willy SCHOULEUR waren betaald, namelijk vooral de tenlasteleggingen nrs. 1 en 10, en dat zijn cliënt wenste dat de getuigen in het openbaar zouden worden

verhoord tenzij deze zelf vragen dat het verhoor achter gesloten deuren plaatsvindt.

44. Op zijn vergadering van 28 september 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen beslist dat er geen grond bestond om de agenda van de vergadering van de gemeenteraad van 30 september te wijzigen, aangezien die vergadering de openingsvergadering was na drie maanden vakantie en vele belangrijke punten met betrekking tot het beheer van de gemeente besproken moesten worden. Een kopie van dat besluit is aan de advocaat van verzoeker toegezonden als bijlage bij een brief van 29 september 1993.

45. Tijdens zijn vergadering van 30 september 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen de aanwijzing bevestigd van Patrick DELHAES voor het uitoefenen van het ambt van gemeentesecretaris tijdens de aan de tuchtprocedure betreffende verzoeker gewijde vergaderingen van het college en de gemeenteraad, doordat Willy SCHOULEUR zichzelf onbevoegd had verklaard.

Tijdens de vergadering van de gemeenteraad van 30 september 1993 zijn eerst kwesties inzake methode en procedure geregeld. Zo heeft de raad besloten om de getuigen in het openbaar te horen met uitzondering van de heer RASKIN, die om een vergadering met gesloten deuren heeft verzocht. De raad heeft voorts een waarnemend gemeentesecretaris aangewezen om de heer DELHAES tijdens zijn verhoor als getuige te vervangen : de keuze van de raad voor dat ambt is gevallen op mevrouw Drion, bestuurschef.

Vervolgens heeft de advocaat van verzoeker middelen aangevoerd betreffende de onpartijdigheid van bepaalde leden van de gemeenteraad en betreffende de

regelmatigheid van de vervolgingen. Hij heeft schriftelijke conclusies ingediend waarin hij die middelen uiteenzet. De burgemeester - voorzitter van de raad heeft verzoeker en diens advocaat meegedeeld dat de getuigen eerst zouden worden gehoord en dat de raad "vervolgens over de hele zaak (zou) beraadslagen".

De getuigen zijn in deze volgorde gehoord : mevrouw DEMEESTERE, de heren SCHOULEUR, RASKIN, PINET en DELHAES. Vóór het verhoor van elke getuige die reeds door het college van burgemeester en schepenen verhoord was, is het proces-verbaal van het verhoor voor het college voorgelezen. Aan mevrouw DEMEESTERE zijn vragen gesteld over de woorden die burgemeester NAMOTTE in haar bijzijn in de mond had genomen over de heropname van Willy SCHOULEUR in de dienst. Aan Willy SCHOULEUR zijn vragen gesteld over de bedragen die aan hem zijn uitbetaald en over de omstandigheden waarin die betalingen hebben plaatsgevonden. Het verhoor van José RASKIN handelde over het beheer door verzoeker en over de gemeentelijke comptabiliteit. Aan schepen PINET zijn vragen gesteld over de door hem verrichte kascontroles; over het bijhouden van de gemeentelijke comptabiliteit; over het beheer door verzoeker; over de vraag of verzoeker al dan niet op de hoogte moest zijn van de beslissing van het college van 15 februari 1993; over de omstandigheid dat verzoeker voortijdig in kennis werd gesteld van betalingsopdrachten en over de procedure voor het opmaken van die opdrachten. Ten slotte zijn aan Patrick DELHAES vragen gesteld over de opening van een rekening die aan twee houders toebehoorde; over het bedrag van 414.000 frank dat, volgens verzoeker, aan Willy SCHOULEUR is uitbetaald op zijn eigen aanraden; over zijn verhouding tot verzoeker; over de procedure voor het opmaken van de betalingsopdrachten; over de uitleg die verzoeker op 22 februari 1993 voor het college van burgemeester en

schepenen heeft gegeven over het totaal van de bedragen die aan Willy SCHOULEUR waren uitbetaald; over de aanwezigheid van verzoeker tijdens de vergadering van het college d.d. 15 februari 1993 en de - door hem bestreden - omstandigheid dat hij op de hoogte was van de beslissing die het college tijdens die vergadering had genomen.

Na afloop van die verhoren is de vergadering gesloten en is besloten de procedure op 14 oktober voort te zetten.

Verzoeker is er bij een brief van 5 oktober 1993, die hij 's anderendaags heeft ontvangen, van op de hoogte gebracht dat de vergadering van de gemeenteraad betreffende het getuigenverhoor op 13 in plaats van op 14 oktober zou plaatsvinden. Die inlichting is tegenover de advocaat van verzoeker bevestigd bij een brief van 7 oktober 1993, die deze op 11 oktober heeft ontvangen.

46. Met het oog op de vergadering van de gemeenteraad van 13 oktober 1993 heeft de advocaat van verzoeker een nota opgesteld betreffende de "principes die gelden voor betalingen door gemeenten" en de "principes die gelden voor de aanrekening van betalingen". Hij heeft voorts aanvullende conclusies opgesteld met een uiteenzetting van de feiten en een argumentatie betreffende elk der tuchtrechtelijke grieven.

Bij het begin van de vergadering van 13 oktober 1993 zijn aan verzoeker vragen gesteld door de gemeenteraadsleden - meer bepaald alleen door gemeenteraadslid WARLOMONT. Die vragen hadden betrekking op het geheel van de omstandigheden waarin de bedragen aan Willy SCHOULEUR zijn betaald.

Vervolgens is de burgemeester verhoord in zijn hoedanigheid van door verzoeker opgeroepen getuige. De advocaat van verzoeker heeft verklaard genoeg te nemen met de voorlezing van het proces-verbaal van het verhoor van de burgemeester tijdens de vergadering van het college van 27 augustus 1993. Hij heeft de burgemeester geen verdere vragen gesteld. De gemeenteraadsleden hebben aan de burgemeester echter wel vragen gesteld, inzonderheid over de beslissing die op de vergadering van het college d.d. 15 februari was genomen en over de omstandigheid dat verzoeker daar al dan niet van op de hoogte diende te zijn; over de duur van het tuchtrechtelijk vooronderzoek en over de daarbij gevolgde methode; over de reactie van het belastingbestuur en over het financiële nadeel dat de gemeente daardoor zou kunnen lijden; over de informele gesprekken die de burgemeester op vrijdag 19 februari 1993 met verzoeker en met Willy SCHOULEUR heeft gevoerd en over de uitleg die verzoeker op 22 februari 1993 heeft verstrekt aan het college.

Ten slotte heeft de advocaat van verzoeker het woord gekregen, waarna hij gepleit heeft en zijn technische nota en zijn voormelde aanvullende conclusies heeft ingediend.

47. De gemeenteraad heeft zich op 25 november 1993 uitgesproken over de tuchtstraf die aan verzoeker moest worden opgelegd.

De advocaat van de verwerende partij had op 21 november 1993 een nota voorbereid voor die vergadering van 25 november. Het betrof een ontwerp van motivering waarin werd geantwoord op elk middel dat de advocaat van verzoeker in zijn processtukken had uiteengezet. Na lezing van die nota heeft de gemeenteraad beraadslaagd over elk middel dat de

advocaat van verzoeker had uiteengezet. De gemeenteraad heeft in de eerste plaats bij geheime stemming beslist dat "de raad de motieven overneemt die in het schrijven van 21-11-93 zijn uiteengezet en dat de vervolgingen op grond van die motieven ontvankelijk behoren te worden verklaard". Vervolgens is er een geheime stemming gehouden over elk van de zaken die verzoeker ten laste worden gelegd. Zo is besloten om alle tenlasteleggingen te behouden met uitzondering van de tenlasteleggingen nrs. 2, 6, 10, 11 en 12. Voor elke tenlastelegging heeft de gemeenteraad verwezen naar de motieven vervat in de nota d.d. 21 november 1993 van de advocaat van de gemeente, omtrent welke motieven de gemeenteraad verklaard heeft dat hij ze overneemt.

Bijgevolg heeft de gemeenteraad van de verwerende partij besloten om verzoeker bij wijze van straf een schorsing van een maand op te leggen vanaf de eerste werkdag volgend op de dag waarop van de beslissing kennis wordt gegeven.

Dat is de bestreden handeling, die ter kennis van verzoeker is gebracht als bijlage bij een brief van 6 december 1993, die hij diezelfde dag heeft ontvangen.

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 287 en 288 van de nieuwe gemeentewet; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat de gemeenteontvanger bij de nieuwe gemeentewet aan het tuchtgezag van het college van burgemeester en schepenen is onttrokken en alleen nog onder het tuchtgezag van de gemeenteraad valt en in een tweede onderdeel stelt dat het college in casu noch bevoegd was voor het instellen van tuchtvervolgingen, noch voor het samenstellen van het tuchtdossier te zijnen laste, aangezien het optreden van het college

alleen ertoe mag strekken de verjaring op grond van artikel 317 van de nieuwe gemeentewet te vermijden;

Overwegende dat uit de artikelen 287, § 1, en 288 van de nieuwe gemeentewet weliswaar blijkt dat alleen de gemeenteraad bevoegd is om te beslissen over de straffen die aan de plaatselijke ontvanger moeten worden opgelegd, doch dat in die bepalingen geenszins wordt gesteld dat de voorbereiding en het onderzoek in het kader van zulk een beslissing uitsluitend aan de gemeenteraad worden opgedragen; dat de ontvanger immers krachtens artikel 53, § 3, van dezelfde wet onder het gezag van het college van burgemeester en schepenen staat; dat het college van burgemeester en schepenen overigens bij artikel 123, 2°, van dezelfde wet met de voorbereiding, de bekendmaking en de uitvoering van de gemeenteraadsbesluiten is belast; dat daaruit volgt dat aan het college van burgemeester en schepenen niet de bevoegdheid kan worden ontzegd om een tuchtdossier samen te stellen en, bijgevolg, tuchtvervolgingen in te stellen tegen de gemeenteontvanger; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een tweede en een vierde middel ontleent aan schending van de "artikelen 92 en 106 van de nieuwe gemeentewet, van artikel 6, lid 1, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van artikel 14, lid 1, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en van het algemeen beginsel van onpartijdigheid"; dat hij aanvoert dat de heren SCHOULEUR, NAMOTTE, DELHAES en PINET niet onpartijdig waren en niet bij de tuchtprocedure betrokken mochten worden, omdat zij persoonlijk belang hadden bij het onderzoek van zijn tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid; dat hij de volgende argumenten uiteenzet :

- Willy SCHOULEUR heeft de bedragen ontvangen waarvan de betaling aan verzoeker wordt verweten;

- de heer NAMOTTE, burgemeester van de verwerende partij, is in het bijzonder betrokken bij tenlastelegging nr. 2, betreffende de niet-naleving door verzoeker van een mondeling bevel van 19 februari 1993; hij zou voorts een financieel belang hebben bij de beslechting van het geschil, aangezien hij, samen met de heren DELHAES en PINET de opdrachten heeft getekend om de betwiste betalingen te doen, zodat de verwerende partij hem in voorkomend geval persoonlijk aansprakelijk zou kunnen stellen. Ten slotte zou zijn gedrag bewezen hebben dat hij vooringenomen was, zoals blijkt uit de gebeurtenissen die zich tijdens de tuchtprocedure hebben voorgedaan, de bewoordingen van door journalisten weergegeven verklaringen, de contacten die de heer NAMOTTE met de advocaat van de gemeente heeft gehad, lang voor de beslissing genomen is om verzoeker tuchtrechtelijk te vervolgen. Zijn aanwezigheid tijdens de verhoren zou gewogen hebben op de beslissing van de gemeenteraad, wegens zijn doorslaggevende rol in de beschuldiging en het onderzoek van het dossier, alsook wegens zijn functie van voorzitter van de raad.

- de heer DELHAES zou eveneens persoonlijk aansprakelijk worden gesteld als ondertekenaar van de betalingsopdrachten; hij zou met de advocaat van de gemeente contacten hebben gehad nog vóór de tuchtprocedure was ingesteld; hij zou rechtstreeks betrokken zijn bij tenlastelegging nr. 6 (opening van een rekening waarvoor twee personen moesten tekenen) en bij tenlastelegging nr. 1 (betaling van een bedrag zonder de door het college bepaalde datum af te wachten), aangezien hij de betalingsopdrachten reeds op 15 februari aan het college zou hebben voorgelegd, in weerwil van de beslissing die diezelfde dag is genomen

om te wachten met de betaling. Ten slotte zou de heer DELHAES door zijn gedrag tijdens de tuchtverhoren de indruk gewekt hebben vooringenomen te zijn.

- de heer PINET zou rechtstreeks betrokken zijn bij tenlastelegging nr. 11, die voortvloeit uit het door hem opgestelde verslag over de verrichtingen in het kader van de kascontrole;

Overwegende dat de waarborgen vervat in artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en in artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten in principe niet gelden voor tuchtprocedures tegen ambtenaren; dat echter, zelfs buiten de gevallen waarin die bepalingen van internationaal recht van toepassing zijn, bepaalde door die bepalingen voorgeschreven waarborgen moeten gelden, inzonderheid krachtens wets- of verordeningsbepalingen of krachtens de algemene rechtsbeginselen; dat, wat de besluiten van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen betreft, de vereiste dat de leden ervan onpartijdig dienen te zijn uitdrukkelijk is voorgeschreven in de artikelen 92 en 106 van de nieuwe gemeentewet, waarbij het de gemeenteraadsleden en de leden van het college verboden wordt deel te nemen aan de beraadslagingen over zaken waarbij zij een rechtstreeks belang hebben; dat krachtens het beginsel van onpartijdigheid niemand tegelijk rechter en partij mag zijn in een tuchtrechtelijke zaak, hetzij omdat die persoon in diezelfde zaak de beschuldigingen heeft opgesteld of het onderzoek heeft gevoerd, hetzij omdat hij daarbij een persoonlijk belang heeft, of nog omdat door de omstandigheden de indruk ontstaat dat hij de zaak niet onbevooroordeeld zou kunnen behandelen;

dat, wanneer de tuchtoverheid een collegiaal orgaan is, de betwisting van de onpartijdigheid ervan alleen in aanmerking kan worden genomen als, enerzijds, nauwkeurige, wettelijk vastgestelde feiten worden aangevoerd die doen vermoeden dat een of meer leden van het college partijdig zijn en, anderzijds, als uit de omstandigheden blijkt dat de partijdigheid van dat lid of die leden invloed kan hebben gehad op het hele college;

dat in casu geen van de door verzoeker geformuleerde verwijten redelijkerwijze grond kan opleveren voor een vermoeden dat de gemeenteraad partijdig zou zijn geweest; dat geen enkele van de personen die door verzoeker van partijdigheid zijn beschuldigd, heeft deelgenomen aan de beraadslaging en aan de stemming die tot de aanneming van de bestreden handeling hebben geleid, zodat die personen noch de debatten, noch de uitslag van de stemming rechtstreeks hebben kunnen beïnvloeden; dat bovendien niet uit het dossier blijkt dat die personen door hun gedrag blijf zouden hebben gegeven van een vooringenomenheid tegen of een kwaadwilligheid jegens verzoeker waardoor het resultaat van de beraadslaging indirect en op relevante wijze zou zijn beïnvloed; dat de middelen niet gegrond zijn;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan onjuistheid van de motieven van de bestreden handeling; dat hij betoogt dat die handeling verwijst naar een beslissing die de gemeenteraad zou hebben genomen om de heren NAMOTTE en DELHAES in hun ambt te behouden, terwijl geen beslissing in die zin genomen is;

Overwegende dat de gemeenteraad, zoals uit de motivering van de bestreden handeling blijkt, een beslissing heeft genomen over de ontvankelijkheid van de

procedure en, bijgevolg, over de gevorderde wraking; dat het middel feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat verzoeker een vijfde middel ontleent aan schending "van het algemene beginsel van de rechten van verdediging en van het recht op een eerlijk proces"; dat hij betoogt dat hij tegenspraak had moeten kunnen voeren tegen de omstandigheden waarin de verwerende partij ter gelegenheid van de tuchtprocedure haar advocaat heeft geraadpleegd, tegen de draagwijdte en de inhoud van het betoog van die advocaat en, inzonderheid, tegen diens gemotiveerd advies van 21 november 1993, die als referentie heeft gediend voor de motivering van de bestreden handeling; dat hij een zesde middel ontleent aan schending van "artikel 94 van de Grondwet, van de nieuwe gemeentewet, inzonderheid van artikel 287 ervan, alsook van de algemene rechtsbeginselen die de samenstelling en de werkwijze van de tuchtcolleges regelen; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat de advocaat van de verwerende partij, die de motieven van de bestreden handeling heeft opgesteld, daardoor de rol heeft gespeeld hetzij van een aanklager, hetzij van een referendaris of een medewerker van de tuchtoverheid, terwijl de verwerende partij geen beroep mag doen op een dergelijke medewerker, waarin de wet niet voorziet; dat hij in een tweede onderdeel betoogt dat de advocaat van de verwerende partij reeds vóór het inzetten van de tuchtprocedure was geraadpleegd en zich dan ook een mening had gevormd, zodat hij niet onpartijdig genoeg meer was om aan het opstellen van de bestreden handeling mee te werken, zoals hij in casu heeft gedaan; dat hij in een derde onderdeel van hetzelfde middel betoogt dat zijn indruk van objectieve vooringenomenheid voortvloeit uit de verklaringen die burgemeester NAMOTTE tegenover de pers heeft afgelegd, uit de mededeling aan de pers dat de verwerende partij haar advocaat geraadpleegd

heeft nog voor zulks aan hem is meegedeeld en uit de vaststelling dat de verwerende partij die advocaat vaak geraadpleegd heeft voor de tuchtvordering is ingesteld; dat hij een zevende middel ontleent aan schending van artikel 97 van de Grondwet en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij beweert dat de bestreden handeling zonder meer verwijst naar de motivering vervat in het advies van de advocaat, dat, volgens de bewoordingen van de bestreden handeling "gevoegd is bij en een ondeelbaar geheel vormt met het besluit", terwijl dat advies noch ondertekend, noch geparafeerd is door de leden van de gemeenteraad en het "dwalingen omtrent de feiten en het recht" bevat;

Overwegende dat collegiale organen hun beslissingen moeten motiveren, ook wanneer zij die beslissingen bij geheime stemming dienen te nemen; dat het in dat geval raadzaam is een stemming te houden over een ontwerp van besluit met de motieven die als grond voor de eigenlijke beslissing kunnen dienen; dat dit ontwerp van motivering echter geen stuk van het tuchtdossier vormt en dat het personeelslid tegen wie de tuchtprocedure is ingesteld niet in de mogelijkheid behoeft te worden gesteld om daartegen tegenspraak te voeren;

dat een administratieve overheid er voorts dient voor te zorgen dat zij met volle kennis van zaken uitspraak doet, indien nodig door het advies van een juridisch raadsman in te winnen;

dat een tuchtoverheid die ingewikkelde juridische en financiële vraagstukken moet oplossen, dan ook een beroep mag doen op een raadsman en hem de opdracht mag geven een ontwerp van motivering van de beslissing op te stellen; dat in casu niet uit het dossier blijkt dat de advocaat van de verwerende partij blijk zou hebben gegeven van vooringenomenheid of vijandschap jegens

verzoeker; dat de verwerende partij, die, na kennis te hebben genomen van en na beraadslaagd te hebben over de motieven die de advocaat tot staving van de straf had voorgesteld, deze motieven heeft overgenomen en daar uitdrukkelijk naar verwezen heeft, zodoende haar verplichtingen inzake uitdrukkelijke motivering en onpartijdigheid is nagekomen; dat de middelen niet gegrond zijn;

Overwegende dat verzoeker een achtste middel ontleent aan schending van de artikelen 50 en 305, § 2, van de nieuwe gemeentewet, doordat uit de bestreden handeling niet blijkt om welke redenen de heren NAMOTTE en DELHAES niet aanwezig waren op de vergadering van 25 november 1993, noch om welke redenen de beslissing is genomen om mevrouw DRION tijdens diezelfde vergadering het ambt van gemeentesecretaris te laten uitoefenen;

Overwegende dat verzoeker zelf in zijn conclusies van 30 september 1993 had verzocht om de wraking van de heren NAMOTTE en DELHAES, die dan ook noch aan de beraadslaging, noch aan de stemming hebben deelgenomen, zodat verzoeker geen belang heeft bij het middel ontleend aan de omstandigheid dat zij niet op de vergadering van 25 november 1993 aanwezig waren en dat Patrick DELHAES daar door mevrouw DRION is vervangen; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een negende middel ontleent aan schending van de artikelen 136, 248 en 250 van de nieuwe gemeentewet, van artikel 1690 van het Burgerlijk Wetboek, van de artikelen 127 en 159 van het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit, aan onjuistheid of ontoereikendheid van de motieven en aan onevenredigheid van de straf; dat hij betoogt dat elk van de tenlasteleggingen die als grond voor de bestreden handeling dienen niet als een tuchtrechtelijke

tekortkoming konden worden beschouwd en dat de opgelegde straf overdreven zwaar is;

Overwegende dat de beslissing waarbij een tuchtstraf wordt opgelegd, zoals elke andere eenzijdige rechtshandeling gesteld door een administratieve overheid, moet steunen op feitelijke motieven die op regelmatige wijze vastgesteld en gekwalificeerd zijn; dat de straf bovendien niet kennelijk overdreven zwaar mag zijn in het licht van de feiten waarop ze gegrond is;

Overwegende dat in casu vaststaat dat het college van burgemeester en schepenen op 15 februari 1993, in het bijzijn van verzoeker en op basis van de inlichtingen die hij aan het college had meegedeeld, besloten had "de volgende vergadering van (maandag) 22 februari 1993 af te wachten alvorens instructies te geven"; dat verzoeker zich in het geheel niet aan die beslissing heeft gehouden, maar op vrijdag 19 februari 1993 's middags ineens bedragen heeft vrijgemaakt waarvan de verwerende partij de betaling slechts ten dele bevolen had op 15 februari; dat hij bovendien op maandag 22 februari 1993 omstreeks 10 uur 's ochtends Willy SCHOULEUR de mogelijkheid heeft geboden om via zijn partner, mevrouw VALENTIN, een groot bedrag in contanten te innen, en daarbij niet geaarzeld heeft om daartoe een niet uitgevoerde opdracht tot overschrijven om te vormen tot een opdracht tot uitbetalen in contanten, terwijl, diezelfde dag, reeds om 7.47 uur 's ochtends, een nieuw bewarend beslag onder derden op alle sommen en zaken die verschuldigd zijn of moeten toekomen aan Willy SCHOULEUR betekend was aan hemzelf en aan de verwerende partij;

Overwegende dat de gemeenteraad van de verwerende partij dat gedrag van verzoeker terecht als

een tuchtrechtelijke tekortkoming heeft gekwalificeerd; dat die tekortkoming, waarmee alle overige tenlasteleggingen verband houden, overkomt als doorslaggevend en voldoende grond oplevert voor de schorsing van een maand die in casu bij wijze van tuchtstraf is opgelegd; dat die tuchtstraf niet kennelijk overdreven zwaar is in het licht van de begane fout; dat het middel niet gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zevenentwintig januari 1900 negenennegentig door :

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| de HH. CLOSSET, | kamervoorzitter, |
| HANSE,          | staatsraad,      |
| LEWALLE,        | staatsraad,      |
| HARMEL,         | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**P. HARMEL.**

**Ch.-L. CLOSSET.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.